

STŘEDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOST

Obor č. 16: Historie

Historie chatové osady Rechle

History of Rechle cottage settlement

Autoři: Veronika Šimková

Škola: Česko-anglické gymnázium s.r.o

Kraj: Jihočeský kraj

Konzultant: Mgr. Petr Klier

České Budějovice 2025

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou práci SOČ vypracoval/a samostatně a použil/a jsem pouze prameny a literaturu uvedené v seznamu bibliografických záznamů.

Prohlašuji, že tištěná verze a elektronická verze soutěžní práce SOČ jsou shodné.

Nemám závažný důvod proti zpřístupňování této práce v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších předpisů.

V město dne datum

Veronika Šimková

Poděkování

Na začátek bych chtěla moc poděkovat všem, kteří mi s touto prací pomáhali a podporovali mě. Jmenovitě největší poděkování patří mému dědovi, JUDr. Josefu Šimkovi, který byl mým hlavním externím konzultantem a bez jehož vzpomínek by tato práce nemohla vzniknout. Zároveň mu moc děkuji za všechnen jeho čas a pomoc s pochopením kontextu. Dále bych také ráda poděkovala panu Karlu Jakešovi a JUDr. Evě Šimkové, kteří svými vzpomínkami a poznatky také výrazně přispěli k mé práci. Za poskytnutí kroniky Sing-Singu a historického fotoalba bych ráda poděkovala Miroslavovi Jakešovi. A nakonec obrovské poděkování za pomoc s formátováním, stylizací a celkovou podobou práce patří mému profesorovi a konzultantovi Mgr. Petru Klierovi.

Anotace

Ve své práci jsem se zabývala sepisováním historie dnes již chatové (dříve trampské) osady Rechle. Cílem mé práce bylo sepsat, jak vypadal běžný život na chatách a popsat postupný vývoj osady. Snažila jsem se zachytit, jak změny ve vzhledu osady, tak i změny ve společenském životě a v celkové dynamice. Z toho důvodu jsou mým hlavním zdrojem strukturované rozhovory s dlouhodobými osadníky, kteří navštěvují chaty téměř celý svůj život. Dalším z hlavních pramenů jsou dvě nevydané kroniky, Paměti osady Sing-Sing a kronika rodu Šimků. I přes všechny překážky, spojené se strukturovanými rozhovory a nedostatkem informací, věřím, že se mi podařilo svůj cíl splnit a úspěšně tak sepsat historii osady Rechle pro budoucí generace.

Klíčová slova

osada Sing-sing; osada Rechle; tramping; chatová osada

Annotation

In my thesis I have been writing the history of the nowadays cottage (formerly tramp) settlement of Rechle. The aim of my work was to write down what everyday life in the settlement looked like and to describe the gradual development. I tried to capture the changes in the appearance of the settlement as well as the changes in the social life and the overall dynamics. For this reason, my main sources are structured interviews with long-term settlers who have been coming to the cottages almost their entire life. Two unpublished chronicles, the Memoirs of the Sing-Sing Settlement and the chronicle of the Šimek family, are another main sources. Despite all the obstacles associated with structured interviews and a lack of information, I believe I have succeeded in my goal of successfully writing a history of the Rechle settlement for future generations.

Keywords

Sing-Sing settlement; Rechle settlement; tramping; cottage settlement

Obsah

1. Úvod.....	5
2. Tramping ve zkratce	6
3. Význam trampingu v ČR	8
4. Lokalita	10
4.1 Mělčina	10
5. Osada Sing-Sing.....	12
5.1 První osadníci.....	12
5.2 Další vývoj.....	13
5.3 Život v osadě.....	14
5.4 Vzhled chaty	15
5.5 Změna dynamiky v osadě	16
6. Osada Rechle	18
6.1 O obyvatelích.....	19
6.2 Jak to bylo s chatami?	19
6.3 Společenské události	21
6.4 Význam řeky Malše	23
6.4.1 Rechelský most	23
6.4.2 Velké vody a povodně	24
7. Osada dnes	26
8. Závěr	28
9. Seznam zdrojů.....	29
10. Seznam obrázků.....	31

1. Úvod

V dějinách 20.století se událo mnoho celosvětově důležitých událostí, které ovlivnily život obyčejných lidí. Nejenže tyto události měnily svět na makro úrovni, ale měly také hluboký dopad na každodenní život obyčejných lidí. Jedním z fenoménů, který sám jako takový prošel změnami bylo tramské hnutí v Českých zemích. Konkrétně pak tramské osady byly tím, co se změnilo nejvíce.

Mým cílem bylo sepsat historii, mně osobně velmi blízké osady Rechle. Ve své práci jsem se snažila vystihnout běžný život na chatách a jeho změny v průběhu let. Chtěla bych budoucím generacím přiblížit, jak se dříve žilo na chatách, jaká byla dynamika osady a také zachytit její postupný vývoj spolu se všemi proměnami.

V České republice existuje hodně podobných tramských či chatových osad, ale mnoho z nich nemá žádné nebo jen minimální písemné záznamy o své historii. U dříve tramské osady Sing-Sing, dnes osady Rechle tomu je podobně. Ve své práci pracuji s krátkou původní kronikou Sing-Singu, s dosud nevydanou kronikou Josefa Šimka, avšak mým hlavním zdrojem jsou osobní vzpomínky osadníků. Ti bohužel stárnou a jejich vzpomínky mizí v běhu dějin navždy. Z toho důvodu považuji sepsání a uchování historie osady Rechle za velmi důležité.

Vzhledem k tomu, že práce je určená pro budoucí generace, které možná pojem tramping v životě neslyšely, začala jsem krátkým vysvětlením podstaty trampingu a pokračovala jeho krátkým zasazením do kontextu České republiky. Dále je práce rozdělená na dvě hlavní části - osada Sing-Sing a osada Rechle, kde se věnuji konkrétnímu popisu života osadníků na chatách.

Téma jsem si vybrala, protože je pro mě velmi osobní a přišlo mi zajímavé. V osadě vlastníme rodinnou chatu, předávanou již po několik generací. Strávila jsem zde mnoho času a vždy se tam ráda vracím. Čím jsem starší, tím více vlastně i já sama vnímám, jak se celá osada a její dynamika mění. V porovnání k celkové historii to je sice pouze její pouhý zlomek, ale byla to právě jedna z prvních myšlenek, která mě k tématu přivedla.

2. Tramping ve zkratce

Tramping se od počátků svého vývoje v 20. století stal naprostým českým fenoménem. Originální subkultura silně inspirující se divokým západem pohltila českou společnost.

Z počátku šlo hlavně o mladé chlapce, kteří se rozhodli odtrhnout se od skautů. Původní trampové měli se skauty leccos společného, jako např. lásku k přírodě a touhu ji objevovat. V čem se ale nejvíce lišili, bylo vnímání svobody a pravidel. Trampové chtěli být volní a ničím nespoutaní, odmítali organizovanou společnost a chtěli být zcela svobodní. Z toho důvodu se také můžeme někdy setkat s označením “divocí skauti”.¹

Tramping nemá jednoduchou ani přesnou definici, dá se ale říci, že je založený na lesní moudrosti (woodcraft), pobytu v přírodě, volnosti a přátelství. Mimo jiné se pojem tramping odvodil z amerického slova Tramp neboli tulák.²

Já osobně si trampa představuji jako chudšího svobodného tuláka vandrujícího přírodou. Je také pravda, že původní trampové byli většinou chudí a často na ně bylo společností pohlíženo jako na romantiky dneška.³

Jak jsem již na začátku zmínila tramping je silně inspirovaný kulturou amerického divokého západu. Osady byly často pojmenovávány americkými jmény a byli to i samotní trampové, kteří svá jména poameričťovali. Obdiv k divokému západu byl způsoben hlavně americkými filmy o kovbojích a dobrodružnou literaturou. Čeští trampové se často snažili knižní či filmové hrdiny napodobit stylem oblékání a nebo například rozdělením funkcí. Osada se skládala z jednoho Sheriffa a pár dalších členů.⁴

Co dále k trampingu neodmyslitelně patří je tramská hudba. Hrál se převážně u večerních ohňů a zkrátka to mělo své kouzlo. Podstata tramské hudby je krásně popsána zde: „*ten zvláštní, důvěrně známý pocit ze zpěvu tolikrát slýchaných, třeba neumělých veršů a melodií, praskání ohně, podivně poskakující stíny vysokých stromů, teplo sálající zpredu a vlhký chlad, který se z lesa dere do zad, hvězdičky prokukující mezi větvemi vysoko nahoře...ubíhající hodiny, kdy se tenčí zásoba dříví a souhvězdí se posunují od jedné borovice*“

¹ LEKEŠ, David. *Stručná historie českého trampingu*. IN: Rigad, 16.října 2020. Dostupné z https://www.rigad.cz/magazin-cesky-tramping-historie1?srltid=AfmBOoqqCmwQMePGg7tm1KCeciek_UO9JpKbtbLI_4Gix7qpvU2yF84 [citováno 2024-12-21]

² JAN. *Tramping – český fenomén s cizím jménem*. IN: Tišnoviny, 6. října 2013. Dostupné z <https://www.tisnoviny.cz/obsah/tramping-cesky-fenomen-s-cizim-jmenem?> [citováno 2024-12-21]

³ Sociologický ústav AV ČR, *tramping* IN: *Sociologická encyklopedie* 11.prosince 2017. Dostupné z <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Tramping> [citováno 2024-12-21]

⁴ LEKEŠ, David. *Stručná historie českého trampingu*. IN: Rigad, 16.října 2020. Dostupné z https://www.rigad.cz/magazin-cesky-tramping-historie1?srltid=AfmBOoqqCmwQMePGg7tm1KCeciek_UO9JpKbtbLI_4Gix7qpvU2yF84 [citováno 2024-12-21]

k druhé, až konečně ten poslední pohled do ohniště, které už vyhaslo do té míry, že definitivně znamená zase konec jednoho večera. Kolik těch večerů bylo, pro kolik generací přinesly společné, třeba i na dálku pojící zážitky... Trampská písnička není prostě jen hudební žánr - je to spíše zvláštní, daleko složitější, komplexní estetický zážitek“⁵. Zprvu se hrálo převážně na foukací harmoniky a později se přešlo ke kytarám. Hromadná ohniště, kde se scházely celé osady na zpěv písní jen více poukazují na důležitost kamarádství mezi trampy.

Nakonec je nutno zmínit rozdíl mezi původním a chatařským trampingem. Pokud píš o původním trampingu, bavíme se o původních trampech objevujících přírodu, často spících pod širákem/ve stanu nebo ve velkých skupinách na velmi primitivních chatách. Převážně šlo o chudší vrstvu obyvatel, která se nespoutaně toulala přírodou.

Pokud je řeč o chatovém trampingu či chatových osadách, jde o osady postavené v “trampského boomu”, často kritizovaném původními trampy. Jedná se o chaty, které si lidé (převážně rodiny s dětmi)⁶ nechávali komerčně stavět. Se svobodným objevováním přírody ani divokými trampy už to nemá mnoho společného.⁷

⁵ ŠRÁMKOVÁ, Renata. *Český tramping - specifický životní styl 20.stol.* Diplomová práce, Hradec Králové: Univerzita Hradce Králové, pedagogická fakulta 2015. Dostupné z <https://theses.cz/id/ae754/17439567>

⁶ ČESKÁ WIKIPEDIE *Tramping* [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Tramping> [cit. 2024-12-21]

⁷ ČESKÁ WIKIPEDIE *Tramping* [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Tramping> [cit. 2024-12-21]

3. Význam trampingu v ČR

Tramping se v českých zemích začal rozvíjet od začátku 19. století, nicméně za jeho oficiální začátek považujeme až založení první osady na Vltavě, pojmenované Ztracená naděje tj. “Ztracenka”, v roce 1918.⁸

Střediska tramské kultury se zprvu nacházela hlavně kolem Prahy v bezprostřední blízkosti řek. Nejvíce bychom jich našli na řece Vltavě (tramsky Velká řeka), na Berounce (tramsky Zlatá řeka) a na Sázavě (tramsky Stříbrná řeka). Postupně se střediska dále rozvíjela a osady přibývaly proti proudu. To bylo částečně zapříčiněno tím, že někteří trampové měli rádi soukromí a samotu, tudíž pokud do jejich osady dorazili např. vodáci či jiní trampové jednoduše pokračovali v objevování a posunuli se dál.

Pokud jde o strukturu tramského hnutí, lze říci, že žádná nebyla. Trampové zakládali na sobě nezávisle, ale zatím výhradně nechatařské osady tak, jak se jim chtělo. Tramské hnutí nemělo doposud žádný systém a až postupně se vyvinula základní struktura daná zvoleným Sherrieffem osady a dvěma až třemi hlavními členy.⁹

Nejtvrdší jádro trampů jezdilo trampovat celoročně, avšak bavíme-li se o trampingu v ČSR, je nutno zmínit, že se tehdy v sobotu normálně pracovalo do 12 dopoledne, takže tramské sleziny a večery u ohně se konaly pouze v sobotu (vyjma svátků). Stejně tak **potlachy** (velká organizovaná setkání trampů), které se dají považovat za jediné organizované tramské akce.

Postupně začalo tramské hnutí nabírat na popularitě hlavně mezi mládeží. To se bohužel prvorepublikové státní moci příliš nezamlouvalo (hlavní problém bylo mixování chlapců a dívek) a měla vůči trampingu velký odpor. V tehdejší době byl jimi tramping vnímán jako anarchizující sociální hnutí, zastávající alternativní způsob života, který odporuje morálce tehdejší doby.¹⁰ Státní boj vůči trampingu byl nemalých rozměrů a vedl např i k vydání Kubátova zákonu¹¹.

Velmi pravděpodobně to byl právě ten pocit tajemnosti, pocit něčeho zakázaného, který vedl k zesílení trampingu. V 30. letech 20. st se ucelil kulturní a sociální charakter trampingu, který se díky tomu rychle zpopularizoval. A to tak moc, že se ho chytili filmaři, skladatelé populární hudby a začala vznikat svým způsobem uměle vytvořená tramská kultura. To vedlo k popuzení ortodoxních trampů, kteří měli s moderní komerčností problém.¹² Dalším faktorem,

⁸ RIGAD.CZ. *Český tramping – historie* [online]. Dostupné z: https://www.rigad.cz/magazin-cesky-tramping-historie1?srsId=AfmBOoqqCmwQMePGg7tm1KCeciek_UO9JpKbtXbLI_4Gix7qpVU2yF84 [cit. 2024-12-21]

⁹ TRAMPSKÝ MAGAZÍN. *Stručná historie trampingu – snadno a rychle* [online]. 2023. Dostupné z <https://www.tramsky-magazin.cz/blog/strucna-historie-trampingu-snadno-a-rychle-959.html> [cit. 2024-12-21]

¹⁰ BUDĚJCKÁ DRBNA. *Po stopách jihočeského trampingu v Budějčích* [online]. Dostupné z: <https://budejcka.drba.cz/zpravy/spolecnost/po-stopach-jihoceskeho-trampingu-v-budejcich.html> [cit. 2024-12-21]

¹¹ Kubátův zákon zakazoval volné táboření, zavedl registrace a důkladné kontroly osad

¹² KREJČOVÁ, Jana. *Divocí skauti: proměny českého trampingu* [online]. *Deník Alarm*, 2019. Dostupné z: <https://denikalarm.cz/2019/10/divoci-skauti-promeny-ceskeho-trampingu/> [cit. 2024-12-21]

který tehdejšími trampům vadil, byly pokusy o zpolitizování trampingu. Oproti jeho využití ve volebním boji byl ražen v trampském hnutí názor, že do jejich ideálů žádná politika nepatří.

S příchodem druhé světové války a obsazením ČSR německou armádou se před trampy octla otázka co dál? Smířit se s okupací, nebo bojovat? Část trampů se odmítla s okupací smířit a zapojila se do ilegálních organizací a bojů, za což byli někteří dokonce popraveni. Zbylé části nezbylo nic jiného, než se s okupací smířit a tajně se scházet v osadách, kde mohli dál sdílet svého svobodného ducha. Někteří se naopak rozhodli utéct do zahraničí především do Francie, kde aktivně bojovali proti německému fašismu.

Po osvobození v roce 1945 je významným mezníkem v trampském hnutí rok 1948. To už se většina putovních trampských osad stala spíše chatovými, do kterých přišli lidé ze středních vrstev. Byli to převážně lidé, kteří díky režimu přišli o své majetky či o své zaměstnání. Řekla bych, že to byla tehdejší deziluze a pocit marnosti, který vedl k tomu, že lidé začali z běžného života unikat do přírody a do právě popsaných komunit chatových osad. Myslím si, že právě útlak ze strany komunistů nejvíce přispěl k druhé vlně rozvoje trampingu, která se v této době odehrála. Nesmíme zapomenout na nechatařský tramping, který se i přes přibývání chatových osad také nadále rozšiřoval. Můj děda toto období považoval za dobu největšího rozmachu trampingu a takto ho popisoval. *“Jezdili jsme v pátek na chatu a vždy, když jsme projížděli okolo nádraží na Jižní zastávce u Českých Budějovic, stály tam už desítky trampů, čekající na vlak někam do přírody. Snad si nepamatuji, že by nádraží bylo nějaký víkendový den prázdné”*.

Bohužel i přes velkou rozšířenost se tramping stále potýkal s ideologickým i mocenským odporem režimu, a to třeba i velmi násilným.¹³ Nejspíše tomu bylo tak, protože podstata trampingu naprosto odporovala smýšlení tehdejších komunistů.

Státní útlak a nesvoboda byly pro lidi velmi utlačující, a tím v podstatě přispěli k rozmachu trampingu; lidé toužili utéct za svobodou do přírody, což bylo jediné místo, kde mohli uniknout do světa mimo kontrolu režimu.

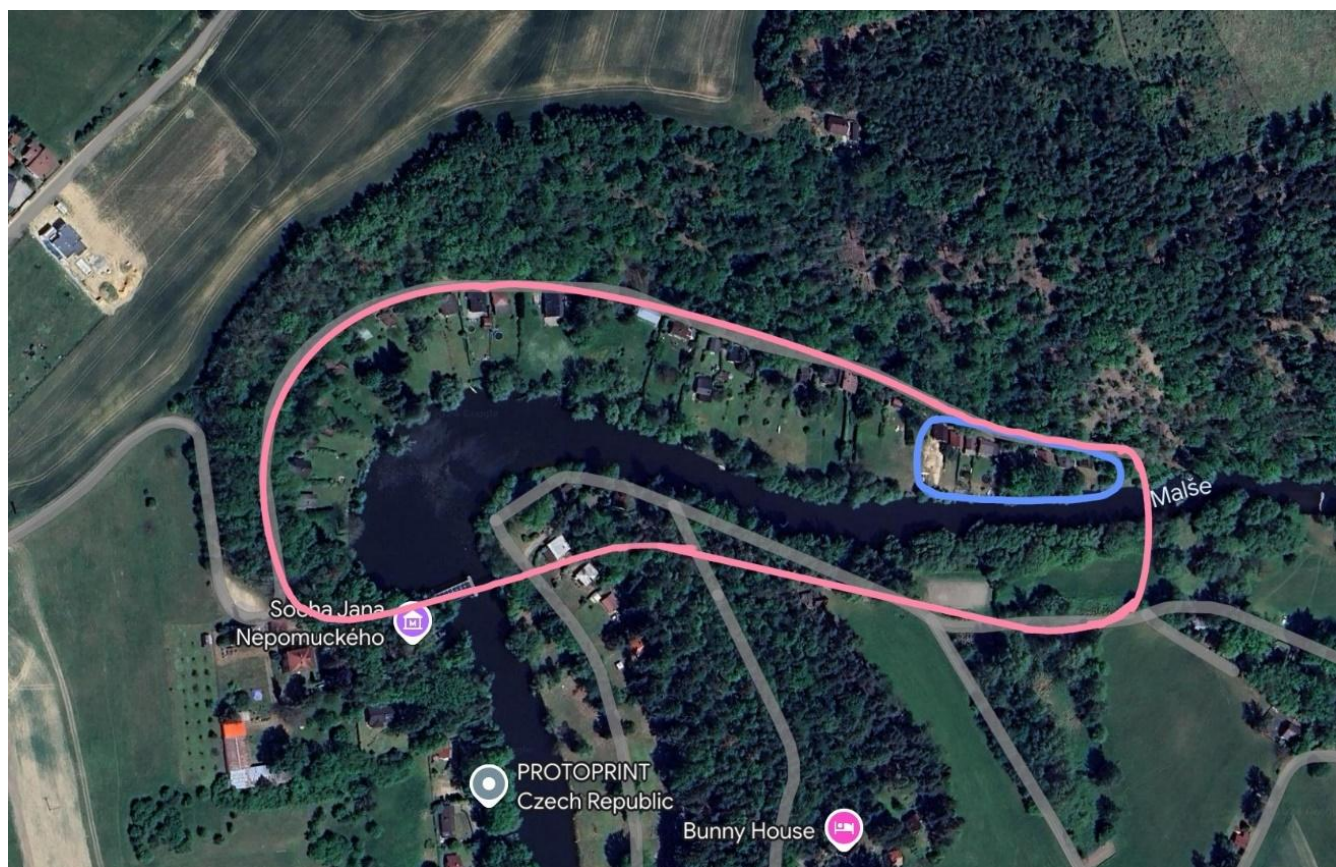
Po roce 1989 se s pádem totalitního režimu a přechodem k demokracii situace výrazně změnila.¹⁴ Otevřela se možnost svobodně cestovat, a většina lidí toho ihned využila, aby poznala jiné země a kultury. Zároveň zmizela nesvoboda občana a potřeba před něčím “utíkat” do přírody. Tramping si svou podstatu a své příznivce nadále uchoval, ale výše uvedené důvody mu začaly ubírat na popularitě.

¹³ TRAMPSKÝ MAGAZÍN. 2016. *Krvavý potlach*. [online]. 13. června 2016. Dostupné z: <https://www.trampsy-magazin.cz/blog/krvavy-potlach-58.html> [cit. 2024-12-21]

¹⁴ TRAMPSKÝ MAGAZÍN. 2023. *Stručná historie trampingu: snadno a rychle*. [online]. Dostupné z: https://www.trampsy-magazin.cz/blog/strucna-historie-trampingu-snadno-a-rychle-959.html?utm_source=chatgpt.com [cit. 2025-12-21]

4. Lokalita

Osada Rechle se nachází na řece Malši nedaleko Českých Budějovic. Konkrétně pak mezi ústím říčky Stropnice nad Doudleby a obcí Plav.¹⁵

Obrázek 1: Mapa osady Rechle (Google mapy) 5.1.2025

Na obrázku je zakreslený postupný vývoj osady Rechle. Tmavě modrou barvou je označená přibližná velikost a poloha původní tramské osady Sing-Sing. Postupně chaty přibývaly směrem k soše sv. Jana Nepomuckého. Vzhledem k tomu, že osada nikdy neměla, ani dodnes nemá žádné přesné vymezení, je poměrně těžké určit její hranice. Růžovou barvou jsem označila přibližnou velikost osady Rechle dnes.

4.1 Mělčina

Mělčina, se nazýval prostor těsně u řeky v osadě Rechle, kde lidé trávili většinu času přes den. Za mělčinu se považuje tedy břeh, ale i velmi mělká část řeky. Přes den rodiče odpočívali na březích a děti si hrály v po kolena hluboké vodě. Běžný denní život chatařů na mělčině je zachycen níže na obr.2.

¹⁵ MARŠÁLEK, Martin. *Osadní toulky III*. Mladá Fronta 2018 [cit. 2025-5-1]

Obrázek 2: Mělčina 1957

5. Osada Sing-Sing

Psal se rok 1931, když se 15/16-ti letí členové fotbalového týmu a zároveň nerozluční přátelé – Karel Edelmann, František Kotek, Ruda Ortmann, a Josef Šimek – rozhodli postavit v malebném a odlehlém údolí Rechle svoji první chatu jménem Tajfun. Chata byla sice velmi primitivní, ale i tak dokázala naprosto skvěle navodit svobodnou atmosféru trampingu. Postavením chaty tak zrealizovali svou vlastní tramskou ideu a v Rechelském údolí nedaleko Českých Budějovic založili na řece Malši osadu Sing-Sing.¹⁶ Jméno Sing-Sing symbolizuje známou americkou věznici (čeští trampové se hodně inspirovali v Americe a často používali různé anglicismy jako vlastní jména).

Celkově bychom mohli říci, že jihočeské osady vznikaly oproti těm pražským se zpožděním zhruba 5-8 let.

5.1 První osadníci¹⁷

Do roku 1937 byly přistaveny chata Sing-Sing a chata číslo 13, tím byla rozšířena původní osada čítající pouze chatu Tajfun.

Obrázek 3: Chata Sing-Sing během 30. let

Obrázek 4: Chata č. 13 během 30. let

První chataři byli např. bratři Jakešové, Eda Cicvárek, Franta Čihák atd. Pokud někteří z původních obyvatel přestali jezdit na chaty, říkalo se o nich, že byli „propuštěni z vězení“ a

¹⁶ Paměti osady Sing-Sing 1940 [cit. 2024-10-28]

¹⁷ Paměti osady Sing-Sing 1940 [cit. 2024-10-28]

jejich místo postupně zaujali noví členové „zelenáči“. Dne 1. 5. 1937 osada sestávala z deseti členů, rozmístěných na chatách č. 10 a č. 13. Jedním z dalších osadníků, který byl přijat do chaty č.7 byl jistý Wok, přezdívaný „velký hvězdář“. O necelého půl roku později 6.5. 1937 přistoupil do osady Ruda Augenthaler, přezdívaný „nudista“, který se stal později kronikářem. Na osadě se vystříдалo mnoho lidí, ale další významnější zmínka je o 4 roky později, kdy do osady vstoupil tzv. „tajemný lovec“ neboli Karel Edelmann, nepřítel všeho civilizovaného. V tomto období si procházela osada největším rozmachem a složení chat se neustále proměňovalo. V chatách běžně spávalo až 10 lidí najednou a nejhojnější počet byl 30 osadníků. Během této doby také do Sing-Singu začala přibývat i děvčata např. sestry Lohoňkovy, Milka Lexová, Růžena Bohoňková a další (zmiňuji proto, že dříve do Sing-Singu jezdili převážně mladí chlapi a muži).

5.2 Další vývoj

Dostáváme se do roku 1940, který byl pro osadu kritický. Na jaře, během tání ledů, přišla velká voda, která zcela zničila chaty Sing-Sing a Tajfun. Chaty by zavaleny dřenicemi (kusy ledu vznikající při tání ledů na řece) a následně muselo dojít k jejich nákladné přestavbě.

Obrázek 5: Odklizení dřenic 1940

Během roku 1940 se také Sing-Sing rozloučil s mnoha svými osadníky, jak se v kronice píše “z existenčních důvodů”- 9 věrných osadníků se odstěhovalo až příliš daleko, na to, aby mohli na chaty dále jezdit. Část z nich byla totálně nasazená a museli odjet pracovat do Německa. Nutno zmínit, že poté do roku 1942 bylo na osadě uzavřeno mnoho sňatků a mnoho

osadníků si založilo na chatách vlastní rodiny. Čím více se osada rozrůstala o nové členy a nově narozené děti, tím se zvětšovala potřeba mít vlastní chatu, a tudíž i počet chat rostl.¹⁸

5.3 Život v osadě

Nejprve je třeba zdůraznit, že žádná z chat nebyla postavena na vlastním pozemku. Všechny chaty byly postavené na pozemcích Heřmaňských sedláků pouze s jejich ústním souhlasem.

Dalším limitujícím prvkem osadního života byla skutečnost, že v celém Rechelském údolí nebyla elektřina. Na chatách tedy nebyla žádná rádia a to znamenalo, že se do osady nedostávaly žádné nové informace ze světa (pokud do osady zrovna nedorazil posel). Na chaty se jezdilo převážně o víkendech (pracovalo se, ale i v sobotu) a svátcích, takže to nebyl až takový problém.

Doprava na osadu probíhala výhradně na kolech. Také většina stavebního materiálu se na chaty vozila na kolech. Příjezdová cesta tehdy neumožňovala vjezd s autem, které navíc stejně téměř nikdo nevlastnil.

Obrázek 6: Příjezdová cesta na osadu 40. léta

Život v osadě byl především velmi družný, tři až čtyři chaty navštěvovalo zhruba 25 osadníků. Lidé si byli velmi blízcí a trávili spolu mnoho času.

Večer byly organizovány ohně se zpěvem trampských písní doprovázených osadními muzikanty např. v kronice zmíněnými Václavem Veselým, Josefem Arnoldem.¹⁹ Hrály se tehdejší trampské hity jako např. Letí šíp savannou, Řeka hučí a Má to svoje výhody mít chatu

¹⁸ Paměti osady Sing-Sing 1940

¹⁹ Paměti osady Sing-Sing 1940

u vody. K životu trampů kromě zpěvu nepochybně patřila i konzumace alkoholu, ta u večerních ohňů rozhodně nechyběla.

Kromě vlastních ohňů navštěvovali osadníci také zábavy v okolních obcích, a to zejména v Heřmani. Občas se pořádaly speciální večery, které kronikář popisuje jako jedny z nejpůsobivějších zážitků. “Nezapomenutelný dojem na mne učinily zejména nevinná posvícenská zábava v Doudlebech za velké účasti, hlučný letní lampiónový karneval v osadě, jakož i Mikulášská zábava u Š..dy s kancem a lá divoký západ.”²⁰

Základem života v Sing-Singu byly také každodenní sportovní aktivity. Ty se soustředily na osadním hřišti, kde probíhaly tvrdé “matče”. Hrál se hlavně volejbal a ping-pong. Týmy byly smíšené a různě se střídaly, zápasy byly neformální. Občas se dohodl zápas proti blízké osadě Randál, která stála na druhé straně řeky u Borovnického potoka. Kromě týmových sportů bylo také populární střelení z praku a z luku.

Obrázek 7: Hřiště osady Sing-Sing (30.léta)

5.4 Vzhled chaty

První chaty byly jednoduché, postavené vlastníma rukama samotných osadníků. Jak bylo již řečeno, většinu materiálu si museli osadníci na Rechle přivést sami (jednalo se hlavně o dřevo). Chaty byly velmi malé, skládaly se pouze z jedné místnosti a otevřené verandy.

²⁰ Paměti osady Sing-Sing 1942

Obrázek 8: Stavba chaty Sing-Sing 1937

V chatách nebyla žádná voda, a tak se ta užitková brala z řeky. Z toho důvodu veškerá hygiena, praní prádla, mytí nádobí atd. probíhalo v řece. Pro pitnou vodu se brodilo přes řeku na druhou stranu, kde z břehu vytékal pramínek. Při velké vodě, kdy voda pramínek zaplavila se brala pitná voda ze studánky umístěné ve stráni. Na záchod se chodilo do dřevěných kadibudek, vykopaných také ve stráni.

Jídlo se uchovávalo ve vykopané díře pod chatou zhruba tak metr hluboké. Máslo a potraviny, které vyžadovaly větší chlazení, se pak uchovávaly v hrncích naplněných studenou vodou. Co se odpadu týče, většina kromě skla se vyhazovala do lesa. Odpadky se zakopávaly do jam, které se po naplnění zaházely hlínou. V dnešní době to zní hrozně, ale nebyl to až takový problém vzhledem k tomu, že v té době téměř neexistovaly plasty. Do lesa tak šly pouze živočišné zbytky a papír se pálil v kamnech.²¹

5.5 Změna dynamiky v osadě

V této kapitole navazuji na kapitolu č. 2.2 další vývoj osady. Po roce 1942, kdy se z mnoha přátelství stala manželství s dětmi, vzrostla potřeba většího soukromí, která vedla k výstavbě nových chat. Někteří osadní část života zcela opustili a jiní se rozhodli postavit si vlastní chatu. V osadě přibývalo čím dál více dětí a život se celkově uklidnil. Noční ohně netrvaly tak dlouho a nebyly tak hlasité, sportovní utkání nebyla tak častá a Sing-Sing se stal

²¹ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 10.11.2024

rodinným místem. Na jednotlivých chatách již žily samostatné rodiny a jejich počet i členové se postupně ustálili.²²

Kolem roku 1966 začala hřiště navštěvovat generace dětí původních osadníků, hřiště sice mělo rozměry na volejbal a nohejbal, ale hned za čarami byly postaveny chaty. Rány do míče byly příliš velké a hodně narážely do chat, proto zhruba v roce 1970 bylo hřiště zrušeno a později přesunuto²³. Tehdejším hráčům to příliš nevadilo, neboť měli možnost jít hrát na nedalekou osadu Randál, nebo k tehdejšímu hokejistovi z Motoru Miloni Padrtovi.

²² Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 10. listopadu 2024

²³ KRONIKA RODU ŠIMKŮ, *Josef Šimek. dosud nevydáno.* [cit.2024-11-20]

6. Osada Rechle

Přesný datum vzniku osady Rechle se nedá zcela určit. Jednalo se o přechod z osady Sing-Sing na nově vzniklou osadu Rechle. Proces přerodu byl postupný a šlo svým způsobem spíše o generační obměnu, než o nějaké zásadní změny. O této době nejsou žádné psané záznamy, ale ze vzpomínek osadníků se dá říci, že ke změně jména osady došlo okolo roku 1969.

Už se zároveň nejednalo o tramskou osadu – tou byl pouze původní Sing-Sing. Kolem r.1969 se v údolí nacházely hlavně chaty vzniklé během “tramského boomu na přelomu 30. let 20.st.. Tyto chaty si nechávali stavět především živnostníci, kteří představovali bohatší vrstvu obyvatel.

Obrázek 9: Vzhled chat postavených v Tramském boomu (r.1964)

Mezi těmito lidmi a mezi osadníky ze Sing-Singu nedocházelo k žádným zásadním kontaktům. Nešlo o to, že by měli mezi sebou nějaké zásadní spory, ale nijak zvlášť se spolu tyto dvě odlišné vrstvy obyvatel nebavily. Šlo jak o dospělé, pořádající dva odlišné ohně, tak i o malé děti, které si spolu příliš nehrály. Osobně se domnívám, že to bylo způsobeno právě sociálními rozdíly mezi těmito dvěma skupinami osadníků. Lidé vlastníci novější chaty na Rechlích byli spíše bohatšími řemeslníky, s odporem vůči komunismu a lidé ze Sing-Singu patřili naopak do chudší vrstvy obyvatel.

V době změny osady byli již poslední ze zakladatelů Sing-Singu starší, a tak vedení, teď už chatové osady, převzali jejich potomci ve věku 20 až 25 let. Ti se začali postupně spojovat s generačně stejně starými lidmi z chat na Rechlich (ty děti, co se jako mladé nekamarádily). Časem se tak vytvořil ucelený kolektiv a vznikl jednotný název pro obě osady. Do nového kolektivu osady Rechle, se přidali i někteří osadníci z chat na Randálu a z nedaleké Heřmaně. Jejich chaty do osady nepatřily, ale lidé na Rechle často dojížděli.

Pokud bychom chtěli začátek osady Rechle blíže vymezit, nynější dlouhodobí osadníci považují za zánik Sing-Singu a vznik Rechlí, výstavbu nového hřiště, která začala v r.1969 a byla plně dokončena roku 1972.

Proč zrovna jméno Rechle? Rechle je název pro most se spouštěcím zařízením, které má za úkol zachytávat plavené dříví. Tento železný most s kamenným pilířem byl vystaven v roce 1895–1896 v ohybu řeky Malše u obce Plav.²⁴ Tím byl dán ráz celému údolí a nově vzniklá osada byla pojmenována stejně.

6.1 O obyvatelích²⁵

Po únorovém komunistickém puči v roce 1948 postihlo vrstvu živnostníků znárodnování, a všichni ztratili své živnosti. Kvůli zavřeným hranicím nebylo možné z republiky emigrovat, a tak lidé často unikali na své chaty, kde mohli na chvíli zapomenout na těžkosti nového života v totalitně vedeném státu.

Jde například tyto rodiny:

- Mocovi – majitelé fotografického ateliéru.
- Rudolf Koula – autotaxi, zavřen za pokus o převoz lidí k hranicím.
- Doktor Turek – přišel o ordinaci v Třeboni.
- Adamcovi – ztratili restauraci a vinárnu v Českých Budějovicích.
- Bohumil Kotek – vlastnil ševcovství
- Josef Šimek – můj praděda, vlastnil cukrářství
- Lepšovi - majitelé cukrářství
- Chrtovi - majitelé fotografického ateliéru

Ztrátou živností se sociální postavení chatařů v údolí Rechle vyrovnalo. Členové těchto rodin navštěvovali chaty už od 30. let a zažili tak nejen osadu Sing-Sing, ale podíleli se i na vzniku osady Rechle. Mnozí z nich, nebo jejich potomci, jezdí na chaty dodnes.

6.2 Jak to bylo s chatami?

Již dříve jsem zmiňovala, že žádná z chat Sing-Singu, nestála na vlastním pozemku. Pozemky tehdy patřily sedlákům žijícím v Heřmani. A u novějších chat z Rechlí tomu bylo stejně, jenom s tím rozdílem, že okolo chat se většinou nacházely velké louky.

²⁴ WIKIPEDIE. 2025. *Rechle u Plavu*. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Rechle_u_Plavu [cit. 2024-11-22]

²⁵ KRONIKA RODU ŠIMKŮ, Josef Šimek. *dosud nevydáno*. [cit.2024-11-22]

Na těchto loukách sedláci dvakrát ročně kosili a sušili seno pro svá hospodářská zvířata, které si poté odváželi žebříňákem do Heřmaně. Z tohoto důvodu nesměli majitelé chat na okolní louky vysazovat žádné stromky ani jiné rostliny. Nejvíce omezující pro ně však bylo, že ani oni sami nesměli na louky vstupovat. K řece chodili tedy pouze po úzkých vyšlapaných pěšinkách a jediný pozemek kam mohli byla mělčina na břehu řeky. Samotní sedláci pak chaty nijak nenavštěvovali, ale občas si jejich manželky a děti chodily sušit prádlo na mělčinu. Jednou z mála výjimek byly rodiny Moců a Adamců, které si od sedláků pozemky již dříve odkoupily.²⁶

Změna nastala až v r. 1970, kdy původně heřmanští sedláci, nyní již členové JZD přestali chovat hospodářská zvířata a tím ztratili potřebu sklízet seno z těžko přístupných luk. V té době již na louky v osadě vedla skromná cesta, která se dala využít i pro auta. Nicméně seno ztratilo pro sedláky význam a díky tomu už dále netrvali na zákazu vstupu do luk. Zároveň také udělili souhlas k výstavbě nového Rechelského hřiště a pobyt na chatách se tak výrazně zpříjemnil.²⁷

V roce 1966 byla také do osady zavedena elektřina. Většina chatařů sice v té době neměla finanční možnosti na zakoupení televizorů ani jiné elektroniky, ale i tak to pro ně bylo přínosné, protože se výrazně usnadnilo rozsvícení světla (upustilo se od petrolejových a lihových lamp). Zároveň movitější chataři si mohli pořídit rádio, a tak se už i na Rechle dostávaly informace jednodušeji.

Po roce 1970 už byla většina chat na Rechlich (včetně původního trampského Sing-Singu) přestavěna a vylepšena, tak aby vyhovovala obývání pro rodiny s dětmi, a nikoliv pro velkou skupinu mladých trampů. Jednalo se o různé rozšiřování, přístavky a některým chatám přibýlo i podkroví.

²⁶ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Karlem Jakešem, České Budějovice 25. listopadu 2024

²⁷ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 25. listopadu 2024

Obrázek 10: Zmodernizované chaty v 70.-80. letech

Pokud bych se měla vrátit k vlastnictví pozemků, na kterých byly chaty postavené, ty ještě stále patřily po většině sedlákům z Heřmaně. Majitelé chat připojili pozemky k chatám až při odkoupení po pádu komunismu.

6.3 Společenské události

Společenský život na Rechlich se od toho na Sing-Singu nijak zvlášť nelišil. Centrem osadního života bylo nově postavené hřiště. Jeho výstavba začala v roce 1969, kdy vypadalo pouze jako vyšlapané místo v trávě s kůly na zavěšení sítě. V r. 1972 bylo odhrnuto, vyštěrkováno a řádně dokončeno. Zhruba o 5 let později se k hřišti přistavěla osadní bouda a v podstatě veškerý čas se trávil buď na hřišti nebo na mělčině.

Jednou z dalších hlavních aktivit byly osadní ohně, které díky osadní boudě mohly probíhat i za špatného počasí. Ohně se někdy pořádaly jen tak pro zábavu, jindy sloužily k oslavám různých příležitostí. Mezi ty nejčastější patřily narozeniny, zahájení chatařské sezóny, (chaty byly obývány převážně od května do září, protože mimo toto období je v nich příliš chladno) nebo také loučení se s létem. Časté byly ohně při nohejbalových nebo volejbalových zápasech proti jiným osadám.²⁸

Ohně vypadaly tak, že se sešla většina osady u kulatého ohniště a společně si povídali, zpívali tramské písničky, opékali si špekáčky a u toho popíjeli alkohol. Většinou šlo o pivo ze sudu, který se chladil v Malši. Později byl proces chlazení řešen různými originálními

²⁸ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 25. listopadu 2024

způsoby např. se pivo prolévalo přes mlékárenskou konev naplněnou ledem dovezeným z mrazíren.²⁹

Původně se u ohně zpívalo za doprovodu harmoniky, na kterou hrával MUDr. Turek. Později převládly kytary muzikantů např. Fráni Vaňka, Rudolfa Červeného a ještě později Josefa Šimka, Taliho Beneše.

K modernější osadě patřily i jiné netradiční akce, např.:³⁰

- Benátská noc – ta spočívala v noční jízdě pramic ověšených lampiony po tzv. hlubíně u mostu.
- Lampiónové průvody pro děti
- Doudlebské kino – to navštěvovaly hlavně děti a mladiství, během prázdnin se promítalo ve čtvrtek a byla to jedna z nejoblíbenějších dětských aktivit
- Dětské dny
- Výjezdy na kolech pro děti s přespáním pod širákem

Podle pořádaných akcí můžeme vidět, jak se původní tramská osada Sing-Sing proměnila na jakési odpočinkové místo pro rodiny s dětmi.

Obrázek 11: Členové osady po dětském dni v 80. letech

Sport byl také nedílnou součástí každodenního života v osadě. Probíhal již na mnohokrát zmiňovaném novém hřišti, kde se hrál hlavně nohejbal a později tenis.

²⁹ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, Č. Budějovice 25. listopadu 2024

³⁰ KRONIKA RODU ŠIMKŮ, Josef Šimek. *dosud nevydáno* [cit. 2024-12-2]

Také se časem začaly rozvíjet sportovní kontakty mezi spřátelenými osadami: osada Randál, Spojené osady Stropnické a později i osada Yukon v Kosově. Právě tyto osady pořádaly proti sobě různé přátelské turnaje, kterých se při pěkném počasí běžně zúčastňovalo i 120 osob. V turnajích se hrálo i hraje dodnes pouze o “trampské placky” a další jen symbolické ceny. Pro malé děti byla mimo denního pobytu v přírodě hlavní sportovní akcí dětský den.³¹

Obrázek 12: Trampské placky vyhrané jedním z osadníků 5.1.2025

6.4 Význam řeky Malše

Řeka Malše je neoddělitelnou součástí života na osadě. Z některých chat bylo do vody jen pár kroků, z toho také pramenila věčná obava o malé děti, kdy při neohlášení se dítěte běželi rodiče okamžitě k vodě. Naučit se plavat bylo tedy základní povinností a nutností každého dítěte.

Hodně chat také tehdy vlastnilo pramici a často se dělaly hromadné výlety do Plava na jez a zpátky.³²

Řeka Malše byla to, co osadu jako takovou doplňovalo. Já sama a myslím si, že i mnoho dalších, by na osadu zdaleka tak často nejezdilo, pokud by nebyla v bezprostřední blízkosti řeky.

6.4.1 Rechelský most

Centrem mladých byl Rechelský most a skála vedle něj. Při pěkném počasí na něm běžně sedávalo 20-30 lidí najednou.

³¹Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Karlem Jakešem, České Budějovice 25. listopadu 2024

³² Rozhovor s osadnicí Evou Šimkovou, České Budějovice, 27. listopadu 2024

“Starší kluci tam balili holky a všelijak se předváděli, holky dělaly, jako že to nevidí. Prostě nic nového pod sluncem. Na most jsme vždy plavali z náplavky od chaty Koulů (chatu vzala povodeň v r. 2002), nebo od chaty pana Života. Vylezli jsme na most většinou po skále.”³³

Obrázek 13: Rechelský most a skála³⁴

Pod mostem je hluboká voda, tudíž hlavní aktivitou bylo skákání z mostu. Oblíbenou aktivitou bylo např. seskakování z mostu co nejbližší k právě projíždějící lodi pod ním. Úkolem bylo skočit co nejbližší, aby dotyčný (skákali hlavně kluci) pocákal vodou lidi na lodi. Dále se také organizovaly všelijaké skupinové seskoky, seskoky s odpočítáváním po jednom atd.. Skákalo se jak z železné konstrukce mostu, tak i z pilíře a ze skály.

Pro ty méně odvážné byla k dispozici skála. Ta se i dodnes rozděluje na různé úrovně podle výšky. Jsou celkem 4 a to v rozmezí 1-5 metrů.

Mladší děti, které ještě neskákaly si nakreslily na most a na skálu branky a hrály v hloubce vodní pólo.

Další velmi oblíbenou aktivitou u mostu, byla hra na Kafku (na honěnou). Hrála se buď vodní verze, kde se nesmělo vylézt z vody, nebo údajně ta lepší normální verze, kde se smělo ven z vody i skákat z mostu.³⁵

6.4.2 Velké vody a povodně

Velké vody byly poměrně časté, ale většinou nepředstavovaly žádný větší problém. Vzhledem k tomu, že dříve nebyla v Římově žádná přehrada, stačilo, aby dva dny přšelo a voda ihned stoupla.

Pro děti a mladší osadníky představovala velká voda dobrodružství, dnešní osadník na ni vzpomínal takto: “Nejlepší bylo, když jsme chodívali k Borovnickému potoku a odtud jsme plavali ve vlnách velké vody zpátky na osadu. Další naší poněkud bezpečnější zábavou bylo chytání plaveného dřeva.”³⁶

³³ KRONIKA RODU ŠIMKŮ, Josef Šimek. *Dosud nevydáno* [cit. 2024-12-2]

³⁴ Jihočeská centrála cestovního ruchu. *Rechle – unikátní technická památka* [online] 2025. Dostupné z: <https://www.jiznicechy.cz/turisticke-cile/2581-rechle-unikatni-technicka-pamatka> [cit. 2024-12-5]

³⁵ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Karlem Jakešem, České Budějovice 25. listopadu 2024

³⁶ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 25. listopadu 2024

Velké vody často nemívají od povodní daleko, a proto bych ráda zmínila dvě z nich, které se odehrály celkem nedávno.

První povodeň přišla v r. 1998, sice neodnesla žádné chaty, ale přesto velmi poničila osadní hřiště a boudu. Hřiště se následně s velkým úsilím a několika nákladními auty plnými kamení podařilo z vlastních nákladů osady upravit.

O chvíli později ale přišla v roce 2002 další povodeň, a ta byla pro osadu naprosto devastující. Kompletně zničila (odnesla) 5 chat a osadní boudu. Tyto chaty ani osadní bouda už nebyly obnoveny. Také nenahraditelným způsobem zničila nejen hřiště, ale i všechny břehy v jeho okolí. Tyto břehy musely být rekonstruovány Povodím Vltavy do přibližně původní podoby. I řečiště se po povodni zcela transformovalo-zmizela stará mělčina, na které vyrostly 3 generace osadníků a břeh se změnil do dnešní podoby.³⁷

80 % všech zbylých chat bylo také povodní zasaženo a velmi poničeno. Důsledkem toho byla část původních chat stržena a na jejich místech vystaveny nové, větší a modernější chaty, které tam stojí dodnes.

Osada najednou stála před zásadním rozhodnutím své historie, buď ukončit veškerou sportovní činnost a možná i společenskou činnost v důsledku ztráty hřiště a osadní boudy, či přenést hřiště s boudou do relativně bezpečnějšího prostoru na druhé straně řeky. Osada se rozhodla hřiště přemístit a vystavět novou osadní boudu. K tomuto rozhodnutí přispěla i možnost získání dotací od města České Budějovice, ale přesto podstatnou část výstavby financovali osadníci sami.³⁸

³⁷ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 15. prosinec 2024

³⁸ Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem Šimkem, České Budějovice 15. prosinec 2024

7. Osada dnes

Nové osadní hřiště bylo i s boudou dokončeno v roce 2004. Hlavní rozdíl oproti tomu původnímu, je ten, že osada jako spolek, zakoupila pozemky, na kterých hřiště a osadní bouda stojí.³⁹ Zmiňuji to mimo jiné proto, že díky tehdejšímu zakoupení je možné nyní hřiště nadále používat.

Obrázek 14: Nově postavená bouda po povodních (2014)

Přesto, že osadníci mají možnost hřiště bezplatně navštěvovat a pořádat tam turnaje, obsazenost hřiště postupně více a více klesá. Tento úbytek společenských akcí nemá žádné jisté vysvětlení, ale domnívám se, že pro jeho pochopení se musíme vrátit trochu do minulosti. Jak bylo již zmíněno na začátku, od pádu komunismu lidé začali hlavně cestovat za hranice a zároveň už nebyli nikým utlačováni. Upadla tím taková ta potřeba utíkat do přírody za svými přáteli a lidé přestali chaty navštěvovat tak často.

Kvůli tomu, na složení chat dnes převládá generace, která tam vyrůstala během komunismu, která tam dříve tvořila hlavní komunitu a tvoří ji tam dodnes. Tato generace ale postupně stárne a už nemá tolik sil pořádat turnaje tak často. Tím nechci říci, že by na chatách nebyli žádní mladí lidé, samozřejmě mnoho chat je vlastněno mladými lidmi, ať už potomky dřívějších osadníků, nebo někým zcela novým. Ale mladí lidé nemají k chatám a chatové komunitě tak pevný vztah jako starší generace, která tam strávila podstatnou část jejich života (protože neměli žádnou jinou možnost, kam jezdit). Zároveň mladí lidé musejí

³⁹ Česká unie sportu. *Nohejbalové hřiště osady Rechle*. [online] Dostupné z <https://iscus.cz/web/sportovni-subjekty/3301194> [cit.4.1.2025]

chodit do práce, a tudíž nemohou trávit na chatách tolik času, jako starší generace, která je už v důchodu.

Za popisovanou “mladší generaci” považují majitelé, návštěvníky v rozmezí 30-50 let. Starší generace jsou převážně jejich rodiče, tedy lidé dnes již v důchodovém věku.

Osadní ohně, turnaje a přátelská komunita se mezi osadníky uchovaly dodnes. Nicméně hlavní otázkou je, co bude dál? Co bude až se na chaty dostane další generace lidí-generace Z?

8. Závěr

Cílem mé práce bylo sepsat historii osady Rechle, která se z původní tramské osady Sing-Sing postupně proměnila na chatovou komunitu. Snažila jsem se nejen popsat změny ve vzhledu osady a životním stylu obyvatel, ale také zachytit společenského ducha, který zde po mnoha generací vytvářel jedinečnou atmosféru.

Práce vychází z dostupných historických pramenů v podobě dvou kronik, ale hlavně z osobních vzpomínek dlouhodobých osadníků. S tím však souvisely i určité výzvy při zpracování, a to zejména neúplnost historických záznamů a možná subjektivita vzpomínek.

Nicméně, věřím, že díky kombinaci všech použitých zdrojů a vícero pamětnických výpovědí, se mi podařilo můj cíl splnit a sestavit tak komplexní obraz vývoje osady, kde můžeme vidět její proměny v průběhu let.

Významným přínosem této práce je uspořádání dosud nesystematicky a často i nikde nezaznamenaných informací o osadě Rechle do uceleného přehledu, který může sloužit jako zdroj informací a památka pro budoucí generace. Zároveň tato práce přináší možnost se dále tématem zabývat a může být použita k širšímu výzkumu tramských osad na jihu Čech.

9. Seznam zdrojů

Knihy a nepublikované dokumenty:

MARŠÁLEK, Martin. *Osadní toulky III*. Praha: Mladá fronta, 2018.

KRONIKA RODU ŠIMKŮ. Josef Šimek. Dosud nevydáno. [cit. 2024-11-20]. Osobní archiv Josefa Šimka

Paměti osady Sing-Sing. 1940. osobní archiv Miroslava Jakeše

Paměti osady Sing-Sing. 1942. osobní archiv Miroslava Jakeše

Články a online zdroje:

BUDĚJCKÁ DRBNA. *Po stopách jihočeského trampingu v Budějčích* [online]. Dostupné z: <https://budejcka.drba.cz/zpravy/spolecnost/po-stopach-jihoceskeho-trampingu-v-budejcich.html> [cit. 2024-12-21].

ČESKÁ WIKIPEDIE. *Tramping* [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Tramping> [cit. 2024-12-21].

Jihočeská centrála cestovního ruchu. *Rechle – unikátní technická památka* [online]. 2025. Dostupné z: <https://www.jiznicechy.cz/turisticke-cile/2581-rechle-unikatni-technicka-pamatka> [cit. 2024-12-05].

JAN. *Tramping – český fenomén s cizím jménem*. IN: *Tišnoviny* [online]. 6. října 2013. Dostupné z: <https://www.tisnoviny.cz/obsah/tramping-cesky-fenomen-s-cizim-jmenem> [cit. 2024-12-21].

KREJČOVÁ, Jana. *Divocí skauti: proměny českého trampingu*. *Deník Alarm* [online]. 2019. Dostupné z: <https://denikalarm.cz/2019/10/divoci-skauti-promeny-ceskeho-trampingu> [cit. 2024-12-21].

LEKEŠ, David. *Stručná historie českého trampingu*. IN: *Rigad* [online]. 16. října 2020. Dostupné z: <https://www.rigad.cz/magazin-cesky-tramping-historie1> [cit. 2024-12-21].

RIGAD.cz. *Český tramping – historie* [online]. Dostupné z: <https://www.rigad.cz/magazin-cesky-tramping-historie1> [cit. 2024-12-21].

Sociologický ústav AV ČR. *Tramping* IN: *Sociologická encyklopedie* [online]. 11. prosince 2017. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Tramping> [cit. 2024-12-21].

ŠRÁMKOVÁ, Renata. *Český tramping – specifický životní styl 20. století*. Diplomová práce. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Pedagogická fakulta, 2015. Dostupné z: <https://theses.cz/id/aef754/17439567>.

TRAMPSKÝ MAGAZÍN. *Stručná historie trampingu – snadno a rychle* [online]. 2016. Dostupné z: <https://www.trampsky-magazin.cz/blog/strucna-historie-trampingu-snadno-a-rychle-959.html> [cit. 2024-12-21].

TRAMPSKÝ MAGAZÍN. *Krvavý potlach* [online]. 13. června 2016. Dostupné z: <https://www.trampsky-magazin.cz/blog/krvavy-potlach-58.html> [cit. 2024-12-21].

TRAMPSKÝ MAGAZÍN. *Stručná historie trampingu – snadno a rychle* [online]. 2023. Dostupné z: https://www.trampsky-magazin.cz/blog/strucna-historie-trampingu-snadno-a-rychle-959.html?utm_source=chatgpt.com [cit. 2025-12-21].

WIKIPEDIE. *Rechle u Plavu* [online]. 2025. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Rechle_u_Plavu [cit. 2024-11-22].

Rozhovory:

Rozhovor s osadnicí Evou ŠIMKOVOU. České Budějovice, 27. listopadu 2024

Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem ŠIMKEM. České Budějovice, 10. listopadu 2024.

Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Josefem ŠIMKEM. České Budějovice, 25. listopadu 2024.

Rozhovor s dlouhodobým osadníkem Karlem JAKEŠEM. České Budějovice, 25. listopadu 2024.

Další zdroje:

Česká unie sportu. *Nohejbalové hřiště osady Rechle* [online]. Dostupné z: <https://iscus.cz/web/sportovni-subjekty/3301194> [cit. 2025-01-04].

10. Seznam obrázků

Obrázek 1: Mapa osady Rechle (Google mapy) 5.1.2025	10
Obrázek 2: Mělčina 1957.....	11
Obrázek 3: Chata Sing-Sing během 30. let.....	12
Obrázek 4: Chata č. 13 během 30.let	12
Obrázek 5: Odklizení dřenic 1940	13
Obrázek 6: Příjezdová cesta na osadu 40. léta	14
Obrázek 7: Hřiště osady Sing-Sing (30.léta)	15
Obrázek 8: Stavba chaty Sing-Sing 1937	16
Obrázek 9: Vzhled chat postavených v Trampském boomu (r.1964)	18
Obrázek 10: Zmodernizované chaty v 70.-80. letech	21
Obrázek 11: Členové osady po dětském dni v 80. letech	22
Obrázek 12: Trampské placky vyhrané jedním z osadníků 5.1.2025	23
Obrázek 13: Rechelský most a skála	24
Obrázek 14: Nově postavená bouda po povodních (2014).....	26